

כמו זו של משה א. גלבוע בימי הבחירות. אילו קראתי תחילה מה שכתב - מסופקני אם הייתי משקיע כוח בכתיבה, אבל כתבתי כשלושים עמודי השתלשלות הקרע - וטוב שקוראי הקמפטר ידעו איך זה קרה.

6.3.66, יום א'

כתבתי הבוקר פרק מ"ה - ההתפוצצות בחצר השגריר הרוסי וניתוח הקשרים ב-20 ביולי חדשה רוסייה היחסים. משונה - חיפשתי בדברי הכנסה ביולי ולא מצאתי שום הודעה על חידוש היחסים.

- קיבלתי היום ע"י חיים שני ספרים: תולדות הישוב העברי בירושלים במאה הי"ט מאת אברהם ב. ריבלין (עם הקדמה שלי), ו"מאוצרנו הישן" מאת ר. יאושזון (שלח לי יוסטמן. המחבר יאושזון - הוא אביו של יוסטמן. במכתב שהוסיף לספר שיש בדעחו להוציא עוד שלושה כרכים.

- עד כאן נחפרסמו במעריב פרקים א-י ושליש פרק יא' של שיחות עם ערבים. מוכנים כבר עוד 10 עמודים של פרק יא', 14 עמודים פרק יב', 21 עמודים של פרק יג'. יחד 45 עמוד (מה שנחפרסם כבר: פרקי א-ב - 9 עמודים, פרק ג' - 9 עמודים. ד-ה 9 עמודים, פרק ו' - 6/2 ז - 7 עמודים. ח - 7 עמודים, ט - 8 עמודים, י - 9 - יחד 64/2.

7.3.1966, יום ב'

המשכתי היום כתיבת "שיחות עם ערבים", וגמרתי חשובתי לשטריגלר.

בערב נסעתי לדימונה לפגישה עם סניף רפי. יושבים עוד בחדר שקבלו לימי הבחירות,

כי אין אמצעים לשכור דירה. לרדו מסר סקירה על עניני המקום. הישוב הגיע כבר ל-23000.

יש 200 מחוסרי עבודה, כי העבודה בים המלח נפחתה. יש בעיר 8 בחי ספר יסודיים, מהם 2

דתיים. יש ב"ס תיכון, כולו חפשי. חצי ההוצאה מספיק משרד החינוך, וחציו העיריה.

אחר כך הציגו החברים שאלות: עד היכן יגיע קשרנו עם גחל (דז אבני). חיים דהו חזר על

שאלה זו. יצחק טולידנו: אין רגש בטחון בעתיד. המורל יורד. שתי השאלות מעיקריות הן: כלכלה ובטחון. אין בטוחים שיש דאגה מספיקה לבטחון, והמצב הכלכלי הולך ורע. יצחק צברי דורש בחירות אזוריות ברפי. יקח כל נבחר כנסת אזור אחד לעצמו וידאג לו ועימיד אותו בקשר מחמיד. שלום לס (פרלני) דורש ביטוי יום יומי בבחירות אזוריות. דוד ראובני שואל: מה הן המגמות של המדרשה בשדה בוקר. יוסף פרץ: בא לרפי מפני גישה ממלכתית, אין מבליטים גם ברפי גישה זו. רן שבדי: מדוע לא נעשה כלום לשנות בעניני בטחון לאחר דברי ברפי. שלום כהן שואל אם המערך פנה לרפי להצטרף, כי קרא שספיר ביקר בביחי. לרדו - טובי מפא"י נצטרפו לרפי, אך אין מראים דרך אלטרנטיבית, ממשיכה חדשה.

הדיבור של החברים היה אפוף רוח של פסימיות ויאוש, כאילו המצב חסר תקווה. אמרתי שאמנם אין לקוות שמחר ישחנה המצב וחבוא ממשיכה חדשה. יש להניח שממשלה זו חישאר ארבע שנים, אם כי בצבור אין אמון והדאגה גוברת. אולם אמונתי גדולה בעם, ואם הקום תנועה אשר לא במלים אלא במעשים בהתנהגות יום יום תראה דרך אחרת - דרך של נאמנות לערכים מוסריים - ימצאו הדברים והדברים עלולים להשתנות, יש לי אמון בצבא, יש לי אמון בנוער החלוצי, וכל גדלה של העליה השניה היה ברעיונות החדשים שהם גלו - כי גם בעליה הראשונה היו רעיונות אלה - אלא הם לא הסימו אלא הגשימו, ואם כי המנהיגים הציונים במרכז היהודי הגדול ביוהר אז - ברוסיה - לא עלו לארץ עד שהמהפכה הבולשביסטית לא אפשרה להם להשאר (ואלה שהצליחו להימלט לרוסיה ולאמריקה - עשו זאת) אבל העליה השניה שלא היו מנהיגי היהדות יבגולה יצרו תנועה גדולה של מגשימים ע"י דוגמת חייהם, ואם רפי תהיה תנועה שמעשיה יחנכו - לא דבוריה בלבד - נוכל בארבע שנים לחולל מהפכה.

8.3.66, יום ג'

ליקטנו בבוקר התיקים שיש לקחת לת"א ואחרי הצהריים שבנו לת"א. בערב עיינתי

בחומר להמשכת הסדרה "במדינת ישראל המחודשת".